

VÍDEŇSKÁ ÚMLUVA O OBČANSKOPRÁVNÍ ODPOVĚDNOSTI ZA JADERNÉ ŠKODY

Smluvní strany,

uznavší za žádoucí vytvoření určitých minimálních norem pro poskytnutí finanční ochrany proti škodám vznikajícím z určitého mírového využívání jaderné energie,

věříce, že úmluva o občanskoprávní odpovědnosti za jaderné škody by rovněž přispěla k rozvoji přátelských vztahů mezi národy, bez ohledu na jejich odlišné ústavní a sociální systémy,

se rozhodly uzavřít pro tyto účely úmluvu, a k tomuto se dohodly takto:

ČI.I

1. Pro účely této úmluvy

- a) "osoba" znamená jakéhokoliv jednotlivce, společenství, jakoukoliv soukromou či veřejnou instituci korporativní či nikoliv, jakoukoliv mezinárodní organizaci požívající statutu právnické osoby podle práva státu zařízení, a jakýkoliv stát nebo jakoukoliv z jej tvořících součástí;
- b) "státní příslušník smluvní strany" zahrnuje smluvní stranu nebo kteroukoliv z ji tvořících součástí, společenství nebo jakoukoliv soukromou či veřejnou instituci korporativního charakteru či nikoliv, zřízenou na území smluvní strany;
- c) "provozovatel" ve vztahu k jadernému zařízení znamená osobu určenou či uznávanou státem zařízení za provozovatele tohoto zařízení;
- d) "stát zařízení" ve vztahu k jadernému zařízení znamená smluvní stranu, na jejímž území je zařízení umístěno, nebo, není-li umístěno na území žádného státu, smluvní stranu, jíž je jaderné zařízení provozováno nebo pod jejíž správou je jaderné zařízení provozováno;
- e) "právo příslušného soudu" znamená právo soudu majícího pravomoc dle této úmluvy, včetně jakýchkoliv pravidel takového práva týkajících se kolize právních řádů;
- f) "jaderné palivo" znamená jakýkoliv materiál, který je schopen produkovat energii nezávislým řetězovým procesem jaderného štěpení;
- g) "radioaktivní produkty nebo odpad" znamená jakýkoliv radioaktivní materiál, který byl vyroben a který se stal radioaktivním na základě vystavení radiaci provázející výrobu nebo využití jaderného paliva, avšak nezahrnuje radioizotopy, které dosáhly konečného stádia výroby tak, aby byly použitelné pro jakékoliv vědecké, lékařské, zemědělské, obchodní či průmyslové účely;
- h) "jaderný materiál" znamená

- (i) jaderné palivo, jiné než přírodní uran a ochuzený uran, schopné vyrábět energii nezávislým řetězovým procesem jaderného štěpení mimo jaderný reaktor, buď samostatně, nebo v kombinaci s některým jiným materiálem; a
 - (ii) radioaktivní produkty nebo odpad;
- i) "jaderný reaktor" znamená jakoukoliv konstrukci obsahující jaderné palivo v takovém uspořádání, že v ní může docházet k nezávislému řetězovému procesu jaderného štěpení bez dalšího zdroje neutronů;
 - j) "jaderné zařízení" znamená
 - (i) jakýkoliv jaderný reaktor jiný než reaktor, jímž je vybaven prostředek námořní či letecké dopravy a který je užíván jako zdroj energie, buď k jeho pohonu, nebo k jakémukoliv jinému účelu;
 - (ii) jakoukoliv továrnu využívající jaderné palivo pro výrobu jaderného materiálu, nebo jakoukoliv továrnu na zpracování jaderného materiálu včetně jakékoliv továrny na přepracování ozářeného jaderného paliva; a
 - (iii) jakékoliv zařízení, kde je skladováno jaderné palivo, jiné než skladování související s přepravou takového materiálu;

za předpokladu, že stát zařízení může stanovit, že několik jaderných zařízení jednoho provozovatele umístěných na témže pozemku bude považováno za jediné jaderné zařízení;

- k) "jaderná škoda" znamená
 - (i) ztrátu života, jakékoliv osobní zranění nebo jakoukoliv ztrátu či poškození majetku, které vzniklo nebo je důsledkem radioaktivních vlastností nebo kombinace radioaktivních vlastností s toxickými, výbušnými nebo jinými nebezpečnými vlastnostmi jaderného paliva nebo radioaktivních produktů či odpadu v jaderném materiálu nebo z jaderného materiálu vycházejícího nebo pocházejícího z jaderného zařízení nebo zasílaného do něho;
 - (ii) jakoukoliv jinou ztrátu či poškození takto vznikající či vyplývající, pokud takto stanoví právo příslušného soudu a v rozsahu jím stanoveném;
 - (iii) pokud takto stanoví právo státu zařízení, ztrátu života, jakékoliv osobní zranění nebo jakoukoliv ztrátu či poškození majetku, jež vzniká nebo je důsledkem jiného ionizujícího záření vyzařovaného jakýmkoliv jiným zdrojem záření uvnitř jaderného zařízení;
- l) "jaderná událost" znamená případ či sérii případů majících stejný původ, který způsobuje jadernou škodu.

2. Stát zařízení může, pokud to odůvodňuje malý rozsah zahrnutých rizik, vyloučit jakékoliv malé množství jaderného materiálu z aplikace této úmluvy, pokud

- a) maximální hranice pro vyloučení takového množství byly

stanoveny Radou guvernérů Mezinárodní agentury pro atomovou energii; a

b) jakékoliv vyloučení státem zařízení je v rámci takto stanovených hranic.

Rada guvernérů bude maximální hranice periodicky prověřovat.

Čl.II

1. Provozovatel jaderného zařízení odpovídá za jadernou škodu, pokud se prokáže, že takováto škoda byla způsobena jadernou událostí

a) v jeho jaderném zařízení, nebo

b) zahrnující jaderný materiál vycházející nebo pocházející z jeho jaderného zařízení, a k níž dochází

(i) dříve, než odpovědnost ve vztahu k jaderným událostem zahrnujícím jaderný materiál byla uznána na základě výslovných podmínek písemné smlouvy provozovatelem jiného jaderného zařízení;

(ii) pokud takové výslovné podmínky nebyly přijaty, dříve než provozovatel jiného jaderného zařízení převzal jaderný materiál;

(iii) tam, kde je jaderný materiál určen k použití v jaderném reaktoru, jímž je vybaven dopravní prostředek za účelem využití jako zdroj energie, pro jeho pohon či jakýkoliv jiný účel, dříve než osoba, řádně zmocněná k provozování takového reaktoru, převzala jaderný materiál; avšak

(iv) tam, kde byl jaderný materiál zaslán osobě na území státu, který není smluvní stranou, dříve, než je vyložen z dopravního prostředku, jímž byl dopraven na území tohoto státu, který není smluvní stranou;

c) zahrnující jaderný materiál zasláný do jeho jaderného zařízení, a k níž dochází

(i) poté, co odpovědnost ve vztahu k jaderným událostem zahrnujícím jaderný materiál byla uznána na základě výslovných podmínek písemné smlouvy, provozovatelem jiného jaderného zařízení;

(ii) pokud takové výslovné podmínky nebyly přijaty, poté, co převzal jaderný materiál; nebo

(iii) poté, co převzal jaderný materiál od osoby provozující jaderný reaktor, jímž je vybaven dopravní prostředek za účelem využití jako zdroj energie, pro jeho pohon či jakýkoliv jiný účel; avšak

(iv) tam, kde byl jaderný materiál s písemným souhlasem provozovatele zaslán osobou z území státu, který není smluvní stranou, pouze poté, co byl naložen na dopravní prostředek, jímž má být přepraven z území tohoto státu;

za předpokladu, že, pokud je jaderná škoda způsobena jadernou událostí, k níž dochází v jaderném zařízení a zahrnuje jaderný materiál zde skladovaný v souvislosti s přepravou takového materiálu, ustanovení pododstavce a) tohoto odstavce nebudou

platit tam, kde je výlučně odpovědný jiný provozovatel nebo jiná osoba na základě ustanovení pododstavce b) či c) tohoto odstavce.

2. Stát zařízení může právními předpisy stanovit, že v souladu s podmínkami, které v nich mohou být specifikovány, dopravce přepravující jaderný materiál nebo osoba zacházející s radioaktivním odpadem může být, na jeho žádost a se souhlasem příslušného provozovatele, určena či uznána za provozovatele namísto provozovatele takového jaderného materiálu nebo radioaktivního odpadu. V tomto případě bude takovýto dopravce nebo takováto osoba považována, pro všechny účely této úmluvy, za provozovatele jaderného zařízení umístěného na území tohoto státu.

3. a) Kde se škoda týká odpovědnosti více jak jednoho provozovatele, budou dotyční provozovatelé, pokud není škoda přisuzována každému provozovateli rozumně oddělitelná, odpovídat společně a nerozdílně.

b) Kde k jaderné události dojde v průběhu přepravy jaderného materiálu buď jedním a tímž dopravním prostředkem, nebo, v případě skladování v souvislosti s přepravou, v jednom a témže jaderném zařízení a způsobí jadernou škodu, která se týká odpovědnosti více než jednoho provozovatele, celková odpovědnost nepřesáhne nejvyšší částku, kterou lze použít na kterékoliv z nich podle článku V.

c) V žádném z případů uvedených v pododstavcích a) a b) tohoto odstavce odpovědnost kteréhokoliv provozovatele nepřesáhne částku, kterou lze na něj vztáhnout podle článku V.

4. S výjimkou ustanovení odstavce 3 tohoto článku tam, kde se jaderná událost týká několika jaderných zařízení jednoho a téhož provozovatele, takovýto provozovatel bude odpovídat ohledně každého takového jaderného zařízení až do výše částky, kterou lze na něj vztáhnout podle článku V.

5. Pokud není v této úmluvě stanoveno jinak, za jadernou škodu neodpovídá žádná jiná osoba než provozovatel. Toto však nebude mít vliv na aplikaci jakékoliv mezinárodní úmluvy v oblasti dopravy platné či otevřené k podpisu, ratifikaci nebo přístupu k datu, kdy tato úmluva bude otevřena k podpisu.

6. Žádná osoba nebude odpovědná za jakoukoliv ztrátu nebo škodu, která není jadernou škodou podle pododstavce k) odstavce 1 článku I, pokud by jako taková nemohla být zahrnuta podle pododstavce k) (ii) tohoto odstavce.

7. Pokud to stanoví právo příslušného soudu, lze proti osobě poskytující finanční záruku podle článku VII vznést přímou žalobu.

Čl.III

Provozovatel odpovědný podle této úmluvy vybaví dopravce potvrzením vystaveným pojišťovatelem nebo jeho jménem nebo jinými finančním ručitelem poskytujícím finanční záruku vyžadovanou podle článku VII. V potvrzení bude uvedeno jméno a adresa tohoto provozovatele. Částka, druh a trvání záruky a tyto údaje nesmí být zpochybňovány osobou, která toto potvrzení vydala nebo jejímž jménem toto potvrzení bylo vydáno. Potvrzení rovněž uvede jaderný materiál, na který se záruka vztahuje, a bude zahrnovat prohlášení příslušného státního orgánu státu zařízení o tom, že jmenovaná osoba je provozovatelem ve smyslu této úmluvy.

Čl.IV

1. Odpovědnost provozovatele za jadernou škodu podle této úmluvy bude absolutní.

2. Pokud provozovatel dokáže, že jaderná škoda vznikla zcela nebo zčásti v důsledku buď hrubé nedbalosti osoby, která utrpěla škodu, nebo z jednání či opomenutí takovéto osoby učiněným s úmyslem způsobit škodu, může příslušný soud, pokud takto stanoví jeho právo, zbavit provozovatele zcela či zčásti jeho povinnosti zaplatit náhradu za škodu, kterou takováto osoba utrpěla.

3. a) Na provozovatele se nebude vztahovat žádná odpovědnost podle této úmluvy za jadernou škodu způsobenou jadernou událostí přímo v důsledku ozbrojeného konfliktu, nepřátelství, občanské války nebo povstání.

b) S výjimkou rozsahu, v jakém právo státu zařízení může stanovit opak, nebude provozovatel odpovídat za jadernou škodu způsobenou jadernou událostí přímo v důsledku vážné přírodní pohromy výjimečného charakteru.

4. Kdykoliv bude jaderná škoda a škoda jiná než jaderná způsobena jadernou událostí nebo společně jadernou událostí a jedním či více jinými jevy, bude takováto jiná škoda, v tom rozsahu, v jakém ji nelze rozumně oddělit od škody jaderné, pro účely této úmluvy, považována za jadernou škodu způsobenou takovouto jadernou událostí. Avšak tam, kde je škoda způsobena společně jadernou událostí pokrytou touto úmluvou a emisí ionizujícího záření Úmluvou nepokrytou, nic v této úmluvě neomezí ani jinak neovlivní odpovědnost, ať už ve vztahu ke kterékoliv osobě, jež utrpí jadernou škodu, nebo ve vztahu ke způsobu postihu nebo příspěvku kterékoliv osoby, která může být považována za odpovědnou v souvislosti s touto emisí ionizujícího záření.

5. Provozovatel nebude odpovědný podle této úmluvy za jadernou škodu:

- a) na samotném jaderném zařízení, na jakémkoliv majetku na pozemku tohoto zařízení, který je používán nebo má být používán v souvislosti s tímto zařízením; nebo
- b) na dopravním prostředku, na němž byl dotýčný jaderný materiál v době jaderné události.

6. Kterýkoliv stát zařízení může právními předpisy stanovit, že pododstavec b) odstavce 5 se nebude aplikovat za předpokladu, že v žádném případě odpovědnost provozovatele za jadernou škodu jinou než škodu jadernou na dopravním prostředku nebude snížena na méně než 5 mil. USD za každou jadernou událost.

7. Nic v této úmluvě nebude mít vliv na

- a) odpovědnost kteréhokoliv jednotlivce za jadernou škodu, za kterou provozovatel podle odstavce 3 nebo 5 tohoto článku této úmluvy neodpovídá a kterou tento jednotlivec způsobil jednáním či opomenutím učiněným s úmyslem způsobit škodu; nebo
- b) odpovědnost mimo tuto úmluvu, kterou má provozovatel za jadernou škodu, za kterou neodpovídá podle pododstavce b) odstavce 5 tohoto článku této úmluvy.

Čl. V

1. Odpovědnost provozovatele může být státem zařízení omezena na částku ne menší než 5 mil. USD za každou jadernou událost.
2. Jakákoliv omezení odpovědnosti, která mohou být stanovena na základě tohoto článku, nebudou zahrnovat úroky nebo náklady přiznané soudem v rámci žalob na náhradu za jadernou škodu.
3. Americký dolar uváděný v této úmluvě je zúčtovací jednotkou, která se rovná hodnotě amerického dolaru ve zlatě dne 29. dubna 1963, tj. 35 USD za jednu trojskou unci ryzího zlata.
4. Částka uvedená v odstavci 6 článku IV a v odstavci 1 tohoto článku může být převedena na národní měnu v zaokrouhlených částkách.

Čl. VI

1. Právo na náhradu škody podle této úmluvy zanikne, pokud nebude žaloba podána do deseti let od data jaderné události. Je-li však odpovědnost provozovatele podle práva státu zařízení kryta pojištěním nebo jinou finanční zárukou nebo státními fondy na dobu delší než deset let, může právo příslušného soudu stanovit, že právo na náhradu škody vůči provozovateli zanikne až po období, které může být delší než deset let, ale nebude delší než období, pro něž je jeho odpovědnost takto kryta podle práva státu zařízení. Takovéto prodloužení lhůty pro zánik práva se v žádném případě nedotkne práva na náhradu škody dle této úmluvy

u osoby, která podala na provozovatele ještě před uplynutím výše uvedené lhůty deseti let žalobu pro ztrátu života nebo ublížení na zdraví.

2. Kde je jaderná škoda způsobena jadernou událostí zahrnující jaderný materiál, který byl v době jaderné události ukraden, ztracen, shozen do moře nebo opuštěn, lhůta stanovená podle odstavce 1 tohoto článku bude počítána od data této jaderné události, avšak toto období nepřekročí v žádném případě dobu 20 let od data krádeže, ztráty, shození do moře nebo opuštění.

3. Právo příslušného soudu může stanovit lhůtu pro zánik nebo promlčení v délce nejméně tří let od data, kdy se osoba, která utrpěla jadernou škodu, dozvěděla nebo měla dozvědět o škodě a o provozovateli odpovědném za škodu, za předpokladu, že lhůta stanovená podle odstavců 1 a 2 tohoto článku nebude překročena.

4. Pokud právo příslušného soudu nestanoví jinak, může každá osoba, která tvrdí, že utrpěla jadernou škodu, a která podala žalobu na odškodnění ve lhůtě použitelné podle tohoto článku, svou pohledávku doplnit tak, aby brala v úvahu jakékoliv zvýšení škody, dokonce i po uplynutí této lhůty, za předpokladu, že nebylo vyneseno konečné rozhodnutí.

5. Kde je potřeba stanovit pravomoc podle pododstavce b) odstavce 3 článku XI a žádost byla ve lhůtě použitelné podle tohoto článku podána u kterékoliv ze smluvních stran zmocněných k takovému rozhodnutí, avšak čas zbývající po takovémto rozhodnutí je kratší než šest měsíců, bude lhůta, během níž může být žaloba podána, činit šest měsíců a bude se počítat od data takového rozhodnutí.

Čl. VII

1. Od provozovatele bude požadováno, aby měl pojištění či jinou finanční záruku pokrývající jeho odpovědnost za jadernou škodu v takové částce, takového druhu a s takovými podmínkami, jak je stanoví stát zařízení. Stát zařízení zajistí uspokojení nároků na náhradu jaderné škody, které byly přiznány vůči provozovateli, poskytnutím potřebných fondů v tom rozsahu, v jakém výnos z pojištění nebo jiné finanční záruky není odpovídající k uspokojení takovýchto nároků, avšak který nepřesáhne limit stanovený podle článku V, pokud takovýto limit existuje.

2. Nic v odstavci 1 tohoto článku nepožaduje od smluvní strany, či od jí tvořících součástí, jako jsou státy či republiky, aby měly pojištění nebo jinou finanční záruku pro krytí jejich odpovědnosti jakožto provozovatelů.

3. Fondy poskytnuté pojištěním nebo jinou finanční zárukou či

státem zařízení na základě odstavce 1 tohoto článku budou dostupné výlučně pro náhradu škody splatné dle této úmluvy.

4. Žádný pojišťovatel nebo jiný finanční ručitel nepozastaví nebo nezruší pojištění či jinou finanční záruku poskytnutou na základě odstavce 1 tohoto článku, aniž by toto písemně oznámil příslušnému státnímu orgánu nejméně dva měsíce předem, nebo pokud se takovéto pojištění či jiná finanční záruka týká přepravy jaderného materiálu, v průběhu této přepravy.

Čl. VIII

S výjimkou ustanovení této úmluvy se bude povaha, forma a rozsah náhrady škody, jakož i její spravedlivé rozdělení řídit právem příslušného soudu.

Čl. IX

1. Kde předpisy o systémech náhrady škody národního nebo veřejného zdravotního pojištění, sociálního pojištění, sociálního zabezpečení, pojištění zaměstnanců nebo pojištění proti nemocím z povolání zahrnují náhradu za jadernou škodu, se budou práva poživatelů výhod těchto systémů na získání náhrady škody podle této úmluvy a práva na postih vůči odpovědnému provozovateli vyplývající z těchto systémů řídit, s výjimkou ustanovení této úmluvy, právem smluvní strany, v níž takovéto systémy byly zřízeny, nebo předpisy mezivládní organizace, která takovéto systémy vytvořila.

2. a) Pokud osoba, která je státním občanem jiné smluvní strany, než je provozovatel, zaplatila náhradu za jadernou škodu podle mezinárodní úmluvy nebo podle práva státu, který není smluvní stranou, přechází na takovouto osobu, až do částky, kterou zaplatila, práva takto odškodněné osoby podle této úmluvy. Žádná osoba však nezíská žádná práva v rozsahu, v jakém má provozovatel právo na postih vůči ní na základě této úmluvy.

b) Nic v této úmluvě nebude bránit provozovateli, který zaplatil náhradu za jadernou škodu z jiných fondů než těch, jež jsou stanoveny na základě odstavce 1 článku VII, v tom, aby vymáhal od osoby poskytující finanční záruku podle tohoto článku nebo od státu zařízení, až do částky, kterou zaplatil, sumu, kterou by takto odškodněná osoba byla obdržela podle této úmluvy.

Čl. X

Provozovatel bude mít právo na postih pouze tehdy,

- a) je-li toto vysloveně stanoveno písemnou smlouvou; nebo
- b) je-li jaderná událost důsledkem jednání nebo opomenutí

učiněného s úmyslem způsobit škodu, proti jednotlivci, který jednal či opominul jednat s takovýmto úmyslem.

Čl.XI

1. Pokud v tomto článku není stanoveno jinak, pravomoc projednávat žaloby podle článku II budou mít pouze soudy smluvní strany, na jejímž území došlo k jaderné události.

2. Kde k jaderné události došlo mimo území kterékoliv ze smluvních stran, nebo kde místo jaderné události nelze s určitostí stanovit, pravomoc projednávat žaloby budou mít soudy státu zařízení, jehož provozovatel je odpovědný.

3. Tam, kde by podle odstavců 1 a 2 tohoto článku byla založena pravomoc soudů více než jednoho smluvního státu, je dána pravomoc

- a) jestliže k jaderné události došlo zčásti mimo území kterékoliv ze smluvních stran a zčásti na území jedné smluvní strany, soudů této smluvní strany; a
- b) v každém dalším případě, soudů té smluvní strany, která je určena dohodou mezi smluvními stranami, jejichž soudy by byly příslušné podle odstavců 1 a 2 tohoto článku.

Čl.XII

1. Konečné rozhodnutí vynesené soudem majícím pravomoc podle článku XI bude uznáno na území kterékoliv další smluvní strany, s výjimkou případů,

- a) kdy bylo rozhodnutí získáno podvodem;
- b) kdy straně, proti níž bylo rozhodnutí vyneseno, nebyla dána spravedlivá příležitost přednést svůj případ; nebo
- c) kdy rozhodnutí je v rozporu s veřejným pořádkem smluvní strany, na jejímž území se o uznání žádá, nebo není v souladu se základními normami spravedlnosti.

2. Konečné rozhodnutí, které je uznáno, bude po předložení k výkonu v souladu s formalitami vyžadovanými právem té smluvní strany, kde se o výkon žádá, vykonatelné, jako by to bylo rozhodnutí soudu této smluvní strany.

3. Základ nároku, o němž bylo rozhodnutí vydáno, nebude podléhat dalšímu řízení.

Čl.XIII

Tato úmluva a národní právo použitelné na jejím základě se budou aplikovat bez diskriminace z důvodů státního občanství, bydliště či pobytu.

Čl.XIV

Při žalobách podle této úmluvy nebudou uplatňovány u soudů příslušných podle článku XI, s výjimkou opatření výkonu rozhodnutí, soudní imunity podle pravidel národního a mezinárodního práva.

Čl.XV

Smluvní strany přijmou vhodná opatření, aby zajistily, že náhrada za jadernou škodu, úroky a výdaje přiznané v této souvislosti soudem, poplatky za pojistné a poplatky na zajišťovací pojištění a fondy poskytované pojištěním, zajišťovacím pojištěním nebo jinou finanční zárukou, nebo fondy poskytované státem zařízení na základě této úmluvy byly volně převoditelné na měnu té smluvní strany, na jejímž území vznikla škoda, a na měnu té smluvní strany, na jejímž území má ten, kdo uplatňuje nárok, svůj obvyklý pobyt, a pokud jde o poplatky za pojistné a poplatky na zajišťovací pojištění a platby, na měnu stanovenou v pojistné smlouvě či ve smlouvě o zajišťovacím pojištění.

Čl.XVI

Žádná osoba nebude oprávněna k přijetí náhrady škody podle této úmluvy v rozsahu, v jakém přijala náhradu škody za stejnou jadernou škodu na základě jiné mezinárodní úmluvy o občanskoprávní odpovědnosti v oblasti jaderné energie.

Čl.XVII

Tato úmluva nebude mít, pokud se jejích stran týká, vliv na použití jakýchkoliv mezinárodních dohod či mezinárodních úmluv o občanskoprávní odpovědnosti v oblasti jaderné energie platných či otevřených k podpisu, ratifikaci nebo přístupu k datu, kdy tato úmluva je otevřena k podpisu.

Čl.XVIII

Tato úmluva nebude vykládána tak, aby ovlivňovala práva smluvní strany ve vztahu k jaderné škodě podle všeobecných pravidel mezinárodního práva veřejného, pokud existují.

Čl.XIX

1. Každá smluvní strana, která uzavře dohodu podle pododstavce b) odstavce 3 článku XI, zašle neprodleně generálnímu řediteli Mezinárodní agentury pro atomovou energii pro informaci a distribuci dalším smluvním stranám kopii takovéto dohody.

2. Smluvní strany zašlou generálnímu řediteli pro informaci a distribuci dalším smluvním stranám kopie svých příslušných

zákonů a předpisů týkajících se záležitostí upravovaných touto úmluvou.

Čl.XX

Bez ohledu na ukončení uplatňování této úmluvy kteroukoliv smluvní stranou, buď ukončením platnosti podle článku XXV, nebo vypovězením podle článku XXVI, budou ustanovení této úmluvy nadále aplikována na jakoukoliv jadernou škodu způsobenou jadernou událostí, k níž dojde před takovýmto ukončením.

Čl.XXI

Tato úmluva bude otevřena k podpisu státům zastoupeným na Mezinárodní konferenci o občanskoprávní odpovědnosti za jaderné škody, konané ve Vídni ve dnech 29. dubna - 19. května 1963.

Čl.XXII

Tato úmluva bude ratifikována a ratifikační listiny budou uloženy u generálního ředitele Mezinárodní agentury pro atomovou energii.

Čl.XXIII

Tato úmluva vstoupí v platnost tři měsíce po uložení páté ratifikační listiny a pro každý stát ratifikující Úmluvu po tomto datu, tři měsíce po uložení ratifikační listiny tímto státem.

Čl.XXIV

1. Všechny členské státy Organizace spojených národů či kterékoliv ze specializovaných organizací nebo Mezinárodní agentury pro atomovou energii, které nebyly zastoupeny na Mezinárodní konferenci o občanskoprávní odpovědnosti za jaderné škody, konané ve Vídni ve dnech 29. dubna - 19. května 1963, mohou k této úmluvě přistoupit.

2. Listiny o přístupu budou uloženy u generálního ředitele Mezinárodní agentury pro atomovou energii.

3. Tato úmluva vstoupí v platnost ve vztahu k přistupujícímu státu tři měsíce po datu uložení listiny o přístupu tohoto státu, avšak nikoliv před dnem vstupu této úmluvy v platnost na základě článku XXIII.

Čl.XXV

1. Tato úmluva zůstane v platnosti po dobu deseti let od data jejího vstupu v platnost. Před uplynutím tohoto období může každá

smluvní strana oznámí generálnímu řediteli Mezinárodní agentury pro atomovou energii, nejméně 12 měsíců předem, že končí uplatňování této úmluvy ke konci tohoto období deseti let.

2. Tato úmluva zůstane po tomto období deseti let v platnosti po dobu dalších pět let pro ty smluvní strany, které neukončily její uplatňování podle odstavce 1 tohoto článku, a poté vždy o další období pěti let pro ty smluvní strany, které neukončily její uplatňování na konci jednoho z těchto období oznámením daným nejméně 12 měsíců předem generálnímu řediteli Mezinárodní agentury pro atomovou energii.

Čl.XXVI

1. Pokud jedna třetina smluvních stran vyjádří takovéto přání, svolá generální ředitel Mezinárodní agentury pro atomovou energii kdykoliv po uplynutí pěti let od vstupu této úmluvy v platnost konferenci za účelem posouzení její revize.

2. Kterákoliv ze smluvních stran může tuto úmluvu vypovědět formou oznámení generálnímu řediteli Mezinárodní agentury pro atomovou energii v období 12 měsíců po první revidující konferenci konané podle odstavce 1 tohoto článku.

3. Výpověď nabude účinnosti po uplynutí jednoho roku od data, kdy generální ředitel Mezinárodní agentury pro atomovou energii obdrží takovéto oznámení.

Čl.XXVII

Generální ředitel Mezinárodní agentury pro atomovou energii oznámí státům pozvaným na Mezinárodní konferenci o občanskoprávní odpovědnosti za jaderné škody konané ve Vídni ve dnech 29. dubna

-19. května 1963 a státům, které k této úmluvě přistoupily,

a) podpisy a ratifikační listiny a listiny o přístupu, které obdržel podle článků XXI, XXII a XXIV;

b) datum, ke kterému Úmluva vstoupí v platnost podle článku XXIII;

c) sdělení o ukončení platnosti a vypovězení Úmluvy, která obdržel podle článku XXV a XXVI;

d) žádosti o svolání revidující konference podle článku XXVI.

Čl.XXVIII

Generální ředitel Mezinárodní agentury pro atomovou energii zaregistruje tuto úmluvu podle článku 102 Charty Organizace spojených národů.

Čl.XXIX

Originál této úmluvy, jejíž anglické, francouzské, ruské

a španělské znění má stejnou platnost, bude uložen u generálního ředitele Mezinárodní agentury pro atomovou energii, který vystaví ověřené kopie.

Na důkaz čehož, níže podepsaní, jsou k tomu řádně zmocněni, tuto úmluvu podepsali.

Dáno ve Vídni dne dvacátého prvního května tisíc devět set šedesát tři.

Příl.

**SPOLEČNÝ PROTOKOL TÝKAJÍCÍ SE APLIKACE
VÍDEŇSKÉ ÚMLUVY A PAŘÍŽSKÉ ÚMLUVY**
Konference o vztahu mezi Pařížskou a Vídeňskou úmluvou
konané v ústředí Mezinárodní agentury pro atomovou energii
Vídeň, 21. září 1988

Smluvní strany

- s ohledem na Vídeňskou úmluvu o občanskoprávní odpovědnosti za jaderné škody z 21. května 1963,
- s ohledem na Pařížskou úmluvu o občanskoprávní odpovědnosti v oblasti jaderné energie z 29. července 1960, doplněnou Dodatkovým protokolem z 28. ledna 1964 a Protokolem z 16. listopadu 1982,
- berouce v úvahu, že Vídeňská a Pařížská úmluva jsou z hlediska obsahu podobné a že žádný stát není v současné době účastníkem obou úmluv,
- přesvědčeny, že připojení se účastníka té či oné úmluvy k druhé úmluvě by vedlo k potížím vznikajícím ze simultánní aplikace obou úmluv na jadernou událost, a
- ve snaze vytvořit spojovací článek mezi Vídeňskou a Pařížskou úmluvou tím, že se vzájemně rozšíří výhody zvláštního režimu občanskoprávní odpovědnosti za jadernou škodu zakotveného v obou úmluvách a odstraní se konflikty vznikající ze současného uplatňování obou úmluv na jednu jadernou událost, se dohodly na následujícím:

Článek I

V tomto protokolu:

- (a) "Vídeňská úmluva" znamená Vídeňskou úmluvu o občanskoprávní odpovědnosti za jadernou škodu z 21. května 1963 a jakýkoliv dodatek k ní, který platí pro Smluvní stranu tohoto protokolu,
- (b) "Pařížská úmluva" znamená Pařížskou úmluvu o občanskoprávní odpovědnosti v oblasti jaderné energie z 29. července 1960 a jakýkoliv dodatek k ní, který platí pro Smluvní stranu tohoto protokolu.

Článek II

Pro účely tohoto protokolu:

- (a) Provozovatel jaderného zařízení umístěného na území účastníka Vídeňské úmluvy bude odpovědný v souladu s touto úmluvou za jadernou škodu způsobenou na území účastníka jak Pařížské úmluvy, tak tohoto protokolu,
- (b) Provozovatel jaderného zařízení umístěného na území účastníka Pařížské úmluvy bude odpovědný v souladu s touto úmluvou za jadernou škodu způsobenou na území účastníka jak Vídeňské úmluvy, tak tohoto protokolu.

Článek III

1. Na jadernou událost bude aplikována buď Vídeňská úmluva, nebo Pařížská úmluva, s vyloučením působnosti té druhé.
 - 2. V případě jaderné události, k níž došlo v jaderném zařízení, se použije ta úmluva, jejímž účastníkem je stát, na jehož území je toto zařízení umístěno.
 - 3. V případě jaderné události mimo jaderné zařízení a zahrnující jaderný materiál během přepravy se použije ta úmluva, jejímž účastníkem je stát, na jehož území je umístěno jaderné zařízení, jehož provozovatel je odpovědný buď podle článku II 1 (b) a (c) Vídeňské úmluvy, nebo podle článku 4 (a) a (b) Pařížské úmluvy.

Článek IV

1. Články I až XV Vídeňské úmluvy se použijí ve vztahu ke Smluvním stranám tohoto protokolu, které jsou účastníky Pařížské úmluvy, stejným způsobem, jako mezi účastníky Vídeňské úmluvy.
2. Články 1 až 14 Pařížské úmluvy se použijí ve vztahu ke Smluvním stranám tohoto protokolu, které jsou účastníky Vídeňské úmluvy, stejným způsobem, jako mezi účastníky Pařížské úmluvy.

Článek V

Tento protokol bude otevřen k podpisu v ústředí Mezinárodní agentury pro atomovou energii pro všechny státy, které podepsaly, ratifikovaly nebo přistoupily buď k Vídeňské, nebo k Pařížské úmluvě.

Článek VI

1. Tento protokol podléhá ratifikaci, přijetí, schválení nebo přistoupení. Listiny o ratifikaci, přijetí nebo schválení budou přijaty pouze od států, které jsou účastníky buď Vídeňské úmluvy,

nebo Pařížské úmluvy. Kterýkoliv z těchto států, který nepodepsal tento protokol, může k němu přistoupit.

2. Listiny o ratifikaci, přijetí, schválení nebo přístupu budou uloženy u generálního ředitele Mezinárodní agentury pro atomovou energii, který je tímto určen jako depozitář tohoto protokolu.

Článek VII

1. Tento protokol nabude platnosti tři měsíce po datu uložení listin o ratifikaci, přijetí, schválení nebo přistoupení od nejméně pěti států, které jsou účastníky Vídeňské úmluvy, a pěti států, které jsou účastníky Pařížské úmluvy. Pro každý stát, který ratifikuje, přijme, schválí nebo přistoupí k tomuto protokolu po uložení výše zmíněných listin, vstoupí tento protokol v platnost tři měsíce po datu uložení listin o ratifikaci, přijetí, schválení nebo přistoupení.

2. Tento protokol zůstane v platnosti tak dlouho, dokud budou v platnosti jak Vídeňská, tak Pařížská úmluva.

Článek VIII

1. Kterákoliv Smluvní strana může tento protokol vypovědět písemným oznámením depozitáři.

2. Výpověď nabude účinnosti jeden rok po datu, kdy depozitář obdrží takového oznámení.

Článek IX

1. Kterákoliv Smluvní strana, která přestala být účastníkem buď Vídeňské úmluvy, nebo Pařížské úmluvy, uvědomí depozitáře o skončení platnosti příslušné úmluvy ve vztahu k ní a o datu, kdy takové skončení nabude účinnosti.

2. Tento protokol přestane být aplikovatelný na Smluvní stranu, která ukončila aplikaci buď Vídeňské úmluvy, nebo Pařížské úmluvy, k datu, kdy ukončení nabude účinnosti.

Článek X

Depozitář bude okamžitě informovat Smluvní strany a státy pozvané na konferenci o vztahu mezi Pařížskou úmluvou a Vídeňskou úmluvou a zároveň generálního ředitele Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj o:

- (a) každém podpisu tohoto protokolu,
- (b) každém uložení listin ratifikace, přijetí, schválení nebo přistoupení, týkajících se tohoto protokolu,
- (c) nabytí platnosti tohoto protokolu,

- (d) jakémkoliv vypovězení,
- (e) jakékoliv informaci obdržené podle článku IX.

Článek XI

Originál tohoto protokolu, jehož arabské, čínské, anglické, francouzské, ruské a španělské znění mají stejnou platnost, bude uložen u depozitáře, který rozešle ověřené kopie Smluvním stranám a státům pozvaným na konferenci o vztahu mezi Pařížskou úmluvou a Vídeňskou úmluvou a rovněž generálnímu řediteli Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj.

Na důkaz čehož, níže podepsaní, příslušně zmocnění svými příslušnými vládami k tomuto účelu, podepsali tento Společný protokol.

Dáno ve Vídni dne dvacátého prvního září tisíc devět set osmdesát osm.